

La Canònica de Santa Maria de Vilabertran torna a acollir el cicle “Diàlegs d’art, música i patrimoni” amb l’exposició “Parar taula”, amb obres d’Isabel Banal i Tura Sanglas

- **La mostra s’emmarca dins la vuitena edició del cicle estival “Diàlegs. Art, música i patrimoni” del Departament de Cultura i Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona**
- **Les dues artistes gironines presenten obra nova al voltant del fet tan antic com comú de Parar taula**
- **La inauguració tindrà lloc aquest divendres 15 de juliol a les 19 hores**

Aquest divendres 15 de juliol tindrà lloc a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran (Alt Empordà) la inauguració de l’exposició “Parar taula”, que aplega obres de les artistes gironines Isabel Banal i Xifré i Tura Sanglas, comissariada per Ingrid Guardiola. L’acte inaugural, que tindrà lloc a les 19 hores, comptarà amb la participació de la directora general de Patrimoni Cultural, Sònia Hernández; la directora del Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona, Ingrid Guardiola, l’alcalde de l’Ajuntament de Vilabertran, Martí Armada, i les artistes.

La mostra s’emmarca dins la vuitena edició del cicle estival “Diàlegs. Art, música i patrimoni” que uneix tres puntals de la cultura, l’art, la música i el patrimoni, a la Canònica de Vilabertran i està organitzat a quatre mans entre el Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona i l’Agència Catalana del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura.

Els diàlegs van començar a explorar la fèrtil relació entre l’art contemporani i el patrimoni cultural, amb l’objectiu de convertir Santa Maria de Vilabertran en un espai de referència de la difusió de l’art contemporani de les comarques de Girona. Un diàleg que avui en dia és una pràctica comuna dins el territori. Els centres d’art contemporani i els espais patrimonials surten dels seus propis contextos per trobar-se en un encreuament de mirades i discursos que enriqueix, necessàriament, els dos contextos.

“Parar taula”, la mostra que es podrà veure fins al 25 de setembre, recull en dos espais del monestir els treballs de les artistes gironines Tura Sanglas i Isabel Banal. En paraules de la comissària: “Parar taula és un gest antic i comú. Si es para és per la promesa de disposar i compartir l’aliment. Durant la pandèmia, les taules (escriptoris - un dels mobles més venuts en aquells mesos-, de les cuines o del menjador) van ser lloc molt importants; també en la nostra tradició religiosa (taules talaiòtiques, altars cristians...). Són espais d’oració i pensament, de reunió i ofrena. Parar taula és agrair,

celebrar, vestir allò més rudimentari i bàsic, també forjar tradicions, silencis. La taula d'El cavall de Torí o les taules de les pel·lícules de Kaurismaki estan nues, subratllen la pobresa -material, emocional— del moment, hi falta alguna cosa. Parar taula és aquell instant de pausa que fa de pont entre dues accions, entre dos moments del dia, entre les absències i les presències. És fer-se meritori del guany d'un dia més, disposar de les eines bàsiques que ens asseguraran la supervivència del cos i del cor. Ocupar la taula és fer-se present, fer el recompte dels que encara hi són i que importen.”

Banal i Sanglas pertanyen a dues generacions i contextos molt diferents però amb una sensibilitat compartida a través de diferents elements comuns. Diu Ingrid Guardiola: “Les artistes predisposen els ingredients, paren taula, fan variacions sobre els mateixos gestos, el perímetre es fa profund i l'objecte esdevé un món. Totes dues, des d'una senzillesa atàvica, refan les taules esdevingudes tàlems o llocs d'acció, maniobren amb les pedres, amb el sabó, amb el pa —de plata, de blat—, transfiguren el cos —propi i aliè—, ressegueixen rastres —quotidians, bíblics, tradicionals, històrics—, treballen en dimensions menudes temes descomunals, poetitzen els símbols femenins i donen protagonisme a allò que, aparentment, sembla ornamental en el pessebre de la vida.”

Isabel Banal presenta obra nova amb *sobretaula*, el díptic *pedra filosofal* i dos díptics sense títol. Es tracta d'una meditació sobre la pedra i el pa que, gràcies al treball de Banal, de ressonàncies alquimistes i fins i tot bíbliques, aconsegueix que acabin sent elements universals.

Tura Sanglas, per la seva banda, presenta dues obres noves, *Muda* i *Llengua paterna*, alhora que mostra *Vuit serps* (2021), feta en el context de la beca de gravat del Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona i l'Escola Municipal d'Art de Girona; al mateix temps, l'exposició inclou *Rocam* (2016). Sanglas parteix de símbols antics (serps, pedres) treballats des d'una materialitat primària amb meticulositat i paciència.

L'exposició “Parar taula” es podrà visitar del 16 de juliol al 25 de setembre en l'horari habitual d'obertura de la Canònica de Santa Maria de Vilabertran.

Més informació al [web del monument](#) i al [web del Bòlit](#)

Descarrega imatges [aquí](#)

Isabel Banal Xifré (Castellfollit de la Roca, 1963)

Artista visual i professora de l'Escola Massana. Ha estat becada per l'Acadèmia d'Espanya de Roma (2013-14). Els seus orígens estan molt presents en el seu treball: la relació amb la naturalesa i el món rural, amb la tradició de la pintura paisatgística i el pessebre. A la seva trajectòria ha estat una constant l'ús de materials naturals combinats amb elements vinculats al món de la creació i la quotidianitat, jugant moltes vegades amb els canvis d'escala i la miniaturització. També amb la presència del blanc, entès com a inici o límit, com a silenci o revelació, com a absència o totalitat. Entre les seves mostres individuals trobem “Ad infinitum” (Estrany de la Mota Art Advisors. Barcelona

2020), “in(certeses)” (MUME La Jonquera, 2020), “intents” (Museu de la Mediterrània. Torroella de Montgrí, 2019), “locus amoenus” (Rad-Art/ Bòlit. San Romano, Itàlia, 2019), “Llunyanies” (Espacio Dieu. Cadaqués, 2017), “Natura morta amb passos” (Fundació Miró, Barcelona 2016), “Vía Lactea” (Arts Santa Mònica, Barcelona 2014), “La maleta [blava] de W.B.” (Portbou, 2011), “Ascension” (Galleria Enrico Fornello. Prato, 2007), “Feix petit pel camí creix” (Centro de Lectura. Reus, 2004), “Allez” (Centre d’Art Contemporain. Saint-Cyprien, 2004), “Rumiant” (Espais. Girona, 2003) i “Sense revelar” (Espai Zero1. Olot, 2002).

Tura Sanglas (Ordis, 1992)

S’ha format en el mitjà artístic a l’Institut Deulofeu de Figueres i a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on va estudiar el màster de Producció i Recerca Artística. El seu art s’inspira directament en la naturalesa, el propi cos i les seves experiències personals. El component orgànic té una presència fonamental a la seva obra a través de les textures, les formes i els colors. Treballa amb diferents tècniques i objectes, desenvolupant una diversitat d’estils i disciplines. Algunes de les seves exposicions han estat “Al llindar de la joia” (Museu Can Mario de Palafrugell, Fundació Vila Casas, 2021), “Diàlegs amb la col·lecció: ombres” (Museu Palau Solterra, Torroella de Montgrí, 2016), “Surts d’una gorga negra o davalles dels astres” (La Casa Elizalde, Barcelona, 2021) o “Tura Sanglas & Rosa Tharrats: un diàleg artístic” (Museu de l’Empordà, 2021).